

عنوان مقاله:

بررسی معیارهای کیفیت فضایی در راستای تعامل کودک و معماری

محل انتشار:

همایش ملی شهر سبز با محوریت تکنولوژی و انرژی های پاک در عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مریم ثابت نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری داخلی دانشگاه آزاد تبریز

نیما ولیزاده - استادیار دانشگاه آزاد تبریز

خلاصه مقاله:

هنگامی که سخن از کودک به میان می آید، اولین سال های زندگی تا سن دوازده سالگی مدنظر است. کودک در این سنین یاد می گیرد، می آموزد و کشف می کند. کودک در این دنیای پر از آموزه و کشف به فضایی نیاز دارد تا شناخت خود از هستی را به کمال رساند. اما امروزه عرصه ی تحرک و تعامل کودکان کوچک تر شده و فعالیت به عنوان عامل اصلی رشد و یادگیری کودک، فرایندی که در ارتباط با فضا و محیط میسر می گردد، برای آنها محدودتر کرده است. پس بنابراین تلاش برای ایجاد محیطی امن و شاد به منظور تجربه کردن، کشف کردن، دریافتن، احساس کردن، ارتباط با دیگر کودکان و در نهایت مکانی برای اجتماعی شدن همراه با پرورش قوا و نیروهایشان امری مهم و ضروری تلقی می گردد. متأسفانه در ایران فضایی که مختص برای کودکان ساخته شده اند فاقد کیفیت معماری کودک می باشند و تاثیر فضای معماری به عنوان عامل تعامل و حرکت کودک در فضا در جهت رشد و پرورش خلاقیت وی کمتر مورد توجه قرار گرفته است. بنابراین در پژوهش حاضر هدف، دستیابی به اصول خلق فضایی پاسخگو، پویا و انعطاف پذیر در جهت رشد جسمی و ذهنی کودک می باشد و با استفاده از روش توصیفی- تحلیل با منابع کتابخانه ای و مشاهدات میدانی صورت گرفته، به تدوین مبانی نظری، بررسی نمونه های مشابه و استخراج اصول طراحی پرداخته شده که در نهایت منجر به طراحی فضایی با تاکید بر تعامل کودک و معماری گردیده است.

کلمات کلیدی:

کودک، تعامل، حرکت، فضای پاسخگو، انعطاف پذیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/755142>

